

La nova llei prohibirà fumar a tots els cotxes

Regularà per primer cop l'ús del tabac a l'espai privat

Als vehicles no s'hi podrà fumar mai, encara que no hi viatgin nens

Parades de bus i recintes d'esport oberts, també es preservaran

Un recorregut pels racons més atractius

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 1 de juny del 2019. Any XLIV. Núm. 15015 - AVUI / Any XLI. Núm. 13885 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Rebequeria d'estat

ENEMIC • El govern espanyol reacciona a la resolució de l'ONU que exigeix la llibertat dels presos perseguint els experts

Torra insta Sánchez i la fiscalia a alliberar els presos polítics

GIR • Pedro Sánchez passa del menysteniment a la persecució, mentre creix el suport d'eurodiputats a Puigdemont

Pere Aragonès, ahir, en les jornades de Sitges ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

“Ho hem de fer possible”

Aragonès demana als empresaris el retorn de les seues socials

Eleccions municipals P10

Acord Maragall-Forn tot esperant Colau

ERC s'assegura el suport de JxCat i vol accelerar l'entesa amb els comuns

França P25

Setge als policies violents amb els 'armilles grogues'

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Violència il·lustrada

El panorama de negre futur per a Espanya, un estat pària enmig de l'Europa democràtica, que dibuixava aquest dimecres l'advocat Ben Emmerson, si l'Estat no reaccionava a l'informe de l'ONU deixant en llibertat de manera immediata Jordi Sànchez, Jordi Cuixart i Oriol Junqueras, no ha fet canviar el criteri que els manté en aquesta llarga presó provisional a ells i els seus companys. Estem massa acostumats que es menyspreïn aquests dictàmens i pronunciaments internacionals. Els estats nacionals ja ho tenen, això. Encara més, tot i que al seu moment el govern de torn va respondre a les sol·licituds del Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària, l'actual s'hi gira de cul, recusa dos dels seus membres, demana que se'ls inhabiliti i que hi hagi una investigació interna a l'ONU per saber com ha anat la redacció d'aquest document que s'elabora des de fa més d'un any. I a més a la resposta, recordant al finat Pérez Rubalcaba, pensant que l'Estat pot pagar qualsevol preu de desgast o desprestigi, es diu que no es va respectar el procediment de lliurar l'informe de l'ONU a l'Estat afectat abans de fer-ho a les parts. Cosa que des d'Òmnium Cultural neguen amb rotunditat. Per la seva banda, el govern del president Quim Torra, en reunió extraordinària, i d'acord amb el document de l'ONU, demana a la fiscalia i a Pedro Sánchez l'alliberament dels presos polítics. El punt d'inflexió que hauria de comportar un escrit contundent i directe com el que arriba de Nacions Unides, que n'hi ha per fer caure la cara de vergonya a qualsevol govern del món, no arribarà. No ho espereu. No cal fer apostes. Ja veieu de quina manera han forçat també els tràmits per assumir les actes com a eurodiputats per mirar que ni Carles Puigdemont, ni Toni Comín poguessin recollir-les, a diferència del que havien fet amb l'exministre Zoido o l'ara ciutadà Bauzá. Però ni Tajani, ni l'Espanya campiona de la desobediència a la UE com recull Ramon Tremosa. Aquestes són les maneres. Les de la vella coneguda olor. Aquests dies ha mort Nanni Balestrini, poeta avantguardista italià, i ara m'estic llegint el seu assaig *La violència il·lustrada*. Realment és un veritable cop de puny, un text sobre la violència que travessa el món i de què està feta la societat. I aquests dos casos que esmentava també deuen ser violència, il·lustrada.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Freddy Buache

Ha mort Freddy Buache, que va ser durant molt de temps el director de la Cinemateca Suïssa, a la seu de la qual vaig entrar per saludar-lo una vegada que vaig ser a Lausana. Ho vaig voler fer perquè Buache s'havia convertit en un mite per als cinèfils des que, l'any 1982, Jean-Luc Godard va adreçar-li una carta cinematogràfica d'uns deu minuts de durada en resposta a una comanda municipal per celebrar els 500 anys de la creació de la ciutat, situada a la vora del llac Léman. El cineasta, resident a Nyon, va respondre a l'encàrrec a la seva singular manera amb la idea de crear imatges entre el cel i l'aigua, entre el blau i el verd amb la ciutat entremig com un món de grisos amb línies rectes. *Lettre à Freddy Buache* comença amb Godard a la taula de muntatge fent aquesta reflexió: "Aquells que han encarregat el film estaran furiosos. Han encarregat un film sobre i aquest és un film de. Encara no arriba a la superfície, és al fons, al fons de les coses. El cinema morirà aviat, molt jove, sense haver donat encara tot el que havia de donar. Hi ha

“Una no sap si el cinema, certament, està mort. I si ho està, si és un mort vivent. O un fantasma que va revenint, a vegades fins i tot poderosament

urgència.”

Una no sap si el cinema, certament, està mort. I si ho està, si és un mort vivent. O un fantasma que va revenint, a vegades fins i tot poderosament. N'hi ha que diuen: si el cinema està mort, celebrem-lo! Celebrem tot allò que ens ha donat. No sé si Freddy

Buache creia, com Godard, que el cinema estava destinat a morir essent encara jove. En tot cas, segur que el celebrava, i per això, amb la seva feina a la Cinemateca Suïssa, va dedicar-se a conservar-lo. De fet, Godard també creu en el valor de la conversació per tal que, ni que sigui com un mort vivent, el cinema es conservi. És així que el cineasta va sortir per una vegada de casa seva, on fa temps que està confinat, per comparèixer en l'últim congrés de la FIAF celebrat a Lausana i va parlar de la importància de l'arxiu filmic. Allà s'hi va trobar amb el seu amic. Tanmateix, a Buache no només li importava el passat del cinema. Havent mort als 94 anys, fins els 90 va assistir al festival de Canes, on li tenien reservada una cadira. I una altra cosa molt important: per ajudar a mantenir viva la memòria del cinema, fins fa poc encara feia classes a la Universitat de Lausana. M'ho explicava ahir una jove gironina, Ariadna Lorenzo Sunyer, que fa quatre o cinc anys va assistir a les classes de Buache. Ell, de fet, encarnava la memòria del cinema i n'explicava històries.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/18p8ei>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

La nostra policia

Durant l'exhibició dels vídeos de l'1-O en el judici del Tribunal Suprem, mentre contrastàvem una vegada més la salvatgia d'alguns membres de la Policia Nacional i d'alguns guàrdies civils amb la professionalitat dels mossos d'esquadra, hem pogut sentir novament la frase proclamada per la ciutadania: "Aquesta és la nostra policia!" Efectivament, els Mossos són la nostra policia, la qual cosa no significa que sigui la millor policia del món, ni tampoc que estigui vacunada contra els errors i els excessos. Passa a les millors cases. Fins i tot dels països cinematogràficament mitificats com els Estats Units, on els cotxes policials llueixen el lema "servir i protegir", ens arriben periòdicament notícies relacionades amb l'afició massa estesa de detenir i estomacar la població indefensa, fins i tot de disparar-li. Afortunadament aquí no hem de lamentar fets tan gruixuts, tot i el concert de porres ofert

“La diferència no és només com van gestionar els Mossos l'1-O sinó com gestionen l'autocrítica

la jornada del referèndum pels cossos i forces de seguretat de l'Estat. La diferència no és només com van portar-se els Mossos a l'hora de gestionar la complicada jornada de les urnes màgiques, sinó l'autocrítica amb què gestionen després totes les seves intervencions. Una autocrítica, per cert, que encara

esperem per part del Ministeri de l'Interior espanyol que va dirigir el ball de bastons. Per això conforta veure titulars com el següent: "Els Mossos restringeixen l'ús de la tècnica del carrusel per dispersar manifestants." Ho decideixen després de comprovar que això de dispersar manifestants enviant-los furgonetes a tota velocitat és, com a mínim, una mica perillós. I un servidor hi afegiria: impropri d'un cos precisament encarregat de controlar les infraccions de trànsit. Una mesura que va en la mateixa direcció que la prohibició de les bales de goma, que abans buidaven carrers amb la mateixa facilitat que buidaven ulls. Aquesta també és la nostra policia, sotmesa a la fiscalització dels seus propis actes i a la revisió de les seves pròpies tàctiques, efectivament per protegir els ciutadans. L'exconseller Joan Saura va posar una valuosa primera pedra quan va ordenar instal·lar càmeres a totes les garjoles.

EDITORIAL

Discriminació política

L'informe de la comissió d'economia catalana del Col·legi d'Economistes de Catalunya certifica el que han dit diversos experts a la vista dels indicadors, en el sentit que ni el procés de l'1-O, ni les seves conseqüències posteriors no han causat un impacte real apreciable en la marxa de l'economia catalana, com es demostra amb les xifres de l'atur (les més baixes a l'Estat), la creació d'empreses, l'atracció d'inversions o el creixement global. La realitat que descriu l'informe demostrea, un cop més, el discurs de la por promogut des de l'Estat des d'abans del referèndum i també després, amb l'aplicació del 155, la retirada de dipòsits bancaris i el trasllat de seus socials d'empreses.

Un relat fal·laç que mantenen alguns agents socioeconòmics lligats a les oligarquies empresarials de l'Estat com es va poder comprovar en les jornades que el Cercle d'Economia fa a Sitges. El seu president, Juan José Bruguera, va fer una irresponsable i falsa atribució, d'una suposada frenada de l'economia catalana que les dades no avalen, a l'actuació de l'independentisme. Tota crítica és legítima, però valorar la tasca del govern, que ell considera de paràlisi, sense tenir en compte la repressió judicial o l'ofec econòmic a partir del dèficit fiscal, no és fer anàlisi econòmica sinó política esbiaixada i partidista. El president del Cercle oblida que el govern espanyol manté el control extraordinari dels comptes de la Generalitat sense cap justificació econòmica. Causant perjudicis per a l'activitat diària i per a l'eficàcia de l'autogovern, tot i que Catalunya ja compleix el límit de dèficit imposat (el govern espanyol no ho fa) i ja fa mesos que no depèn del FLA. Bruguera s'atribueix una representació de l'empresariat català que no té. I fora bo que demanés disculpes per la falta de respecte institucional que alguns van tenir a Sitges amb el president de la Generalitat, Quim Torra.

De reüll

Maria Palau

Cuidar qui cuida l'art

Als museus no hi ha només obres d'art. També hi ha persones que hi treballen. Treballen per vostè, lector. Venen les entrades, netegen les instal·lacions, vigilen que no entri un lladregot, indiquen el camí si el recorregut per les sales és perdedor, procuren que llibres, postals i bibelots facin goig a la botiga, fan visites guiades, serveixen cafès... El turisme de masses ha desbordat uns equips que fins no fa tant no estaven pensats per acollir tanta gent. I continuen sense estar-hi. En no haver-se reforçat les plantilles, les condicions de treball han empitjorat i l'estrès hi ha fet la resta. Qui no s'angoixaria davant d'una cua que dona la volta a una illa de cases que vol entrar al museu? Al Louvre, els seus treballadors han dit prou i un dia d'aquesta setmana van decidir no atendre els visitants com a protesta. El museu no va poder

obrir, és clar. No cal mirar París per veure com d'insostenible és la situació. A Barcelona fa temps que hi ha conflictes i vagues als museus principals; també aquesta setmana hi ha hagut una nova aturada al Museu Picasso. Els qui haurien de solucionar el problema es posen de perfil. L'habitual quan es tracta de qüestions que afecten la cultura. Però s'equivoquen: el factor humà és fonamental per tenir unes bones institucions. És impossible cuidar bé l'art si no es cuida bé la gent que cuiden l'art i les persones que volen gaudir-lo, és a dir, que el cuiden a vostè, lector.

Les cares de la notícia

AMBAIXADOR D'ESPANYA DAVANT L'ONU A GINEBRA

Cristóbal González-Aller

Sense arguments

No ens pot sorprendre la petició de l'Estat espanyol a l'ONU que inhabiliti dos membres del grup de treball contra les detencions arbitràries que ha exigit l'alliberament immediat dels presos polítics. Suspendre, inhabilitar, empresonar, és la seva manera de respondre a l'independentisme.

CANTANT

Rosalía

Torna al Primavera Sound

La cantant de Sant Esteve Sesrovires torna avui al Primavera Sound convertida en una estrella mundial, en el primer concert que fa a Europa després d'una gira per tot el món plena d'èxits i després del fenomen que va suposar el seu àlbum *Malquerer*. Assegura que l'èxit no l'ha fet canviar.

SOCIÒLEG, COMPOSITOR I MUSICÒLEG

Josep Marc Laporta

Socialitzar la música

En l'entrevista que publiquem avui a l'espai de Protagonistes, aquest estudiós de la música, que acaba de publicar *Lutero i la música. La Reforma pendiente del siglo XXI*, ens explica com Martí Luther va socialitzar la música religiosa, que fins al segle XV era del clergat.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Adeu!

El suport del PNB, ERC, el PDeCAT i Podem a la moció de censura del PSOE fa caure el govern popular de Mariano Rajoy.

10
anys

Més càmeres

L'Ajuntament de Barcelona vol cobrir el tram entre el pla de l'Os i Colom de la Rambla. Gràcies a la videovigilància els incidents es van reduir a 1.500.

20
anys

Pugna a Barcelona

El PP reforçarà la "batalla de Barcelona" amb el desembarcament de nou ministres. Vol contrarestar la presència de Felipe González.

Full de ruta

Germà Capdevila

Pactes Frankenstein

Passades les eleccions i superada la ressaca de les celebracions de les victòries i els planys de les derrotes, comença un període intens de negociació política: l'hora dels pactes. Els temps de les majories absolutes còmodes són història a gran part dels ajuntaments del país, i les transaccions, cessions i pressions per sumar prou regidors per ser investit com a alcalde i per governar prenen tot el protagonisme. La situació política del país fa que els pactes es puguin classificar en funció de l'eix que predomina. Si és l'eix nacional, el pacte natural és el que suma partits independentistes o el que suma partits unionistes. Si el que preval és l'eix social, els pactes naturals seran els que responguin a la dinàmica esquerra-dreta. Tanmateix, l'avidesa per assolir el poder –intrínseca en tot partit o moviment polític– fa que de vegades es puguin produir *pactes Frankenstein*, que no es poden explicar ni per l'eix social ni per l'eix nacio-

El context actual de repressió política, persecució judicial i retallada de drets individuals i col·lectius no pot ser menystingut a l'hora de bastir pactes

nal, sinó per la voluntat d'assolir el poder i controlar els recursos i les prerrogatives que se'n deriven. Així, no ens hauria de sorprendre veure comuns deixant-se estimar per un partit del 155 com el PSC –que ells mateixos van expulsar del govern no fa ni dos anys– o per la dreta de Ciudadanos a la ciutat de Barcelona. Tampoc no ens haurien d'escandalitzar les especulacions sobre una reedició del pacte entre Junts per Catalunya i el PSC a la Diputació de Tarragona. Tot plegat, que entra en les dinàmiques habituals de la política municipal, mereixeria tanmateix una anàlisi addicional per part dels partits independentistes. El context actual de repressió política, persecució judicial i retallades de drets individuals i col·lectius amb l'únic objectiu de mantenir com sigui la unitat d'Espanya, no pot ser menystingut o deixat de banda a l'hora de bastir una majoria de govern. Convé recordar que en el llibre de Mary Shelley el monstre aviat es torna perillós i destructiu envers el seu creador.

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Professors aterrits

Una de les coses que tenen aterrits els professors de les universitats nord-americanes són les avaluacions dels estudiants. Al final de cada semestre, els estudiants poden explicar en uns formularis anònims què els ha agradat i què no els ha agradat del curs. Els seus comentaris, a més, els utilitza el rectorat per revisar els seus i, si s'escau, per renovar o rescindir els contractes dels professors.

COM QUE ELS ESTUDIANTS paguen matrícules astronòmiques (a Indiana oscil·len entre els vint i els quaranta-cinc mil dòlars l'any), suposo que el mínim que poden demanar és que tinguin l'oportunitat de donar la seva opinió sobre les classes. Quan jo estudiava a Barcelona em desesperava no poder denunciar la ineptitud i el cinisme de certs professors. Recordo la frustració a les classes de Jordi Llovet, que feia passar les seves anècdotes narcisistes com a mostra d'amor a la literatura, o la ràbia que em vaig haver d'empassar quan un tal Antonio Penedo em va suspendre un treball que havia escrit en català. Al se-

tembre, seguint el consell dels companys, li vaig tornar a presentar el mateix treball en castellà i llavors em va posar un excel·lent. Si després d'això a sobre hagués hagut de pagar matrícula, m'imagino que hauria calat foc a la universitat.

ALS EUA L'OPINIÓ dels estudiants ja té un paper central. La part negativa és que els estudiants es comporten com a clients i l'ensenyament es converteix en un servei. Però la part positiva és que, sorprenentment, els estudiants acostumen a tenir raó. Sempre hi ha ximpler que desbarren, però en general les tendències són bastant exactes. Jo ho veig amb el meu cas. A les classes en català, les avaluacions són positives,

“Als EUA l'opinió dels estudiants universitaris ja té un paper central

perquè els alumnes estan ben predisposats i jo m'hi esmerço tant com puc. A les classes en castellà i en anglès, en canvi, ja són més variades: uns quants estudiants m'elogien, la majoria diuen que no soc ni bo ni dolent i una part diuen que soc insuportable – “*an absolutely horrible teacher*”, com va dir un estudiant aquest semestre. Efectivament, la meua pedagogia té unes quantes mancances: em costa fer-me l'entrotllat, tinc poca paciència amb els estudiants menys intel·ligents, no paro gaire atenció a si segueixen o no, i soc poc flexible amb els que fan servir l'excusca que han estat malalts.

PER AIXÒ, ALLÒ ATERRIDOR no és només que no t'apugin el sou, sinó que els estudiants et retratin totes les teves debilitats. Jo, això sí, tinc un as amagat, que és que les avaluacions de la meua dona, que també fa classes, sí que són impecables. Ella, doncs, manté viva l'esperança que un dia podrem pagar la matrícula del nostre fill quan hagi d'anar a la universitat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Volem la Sara

■ Els pares d'uns nens de l'EBM Mare de Déu de Montserrat de Sant Cugat del Vallès estem consternats i enfadats. No ho estem amb l'escola, de la qual estem profundament contents. Ens dol la fredor amb la qual executa l'administració, allunyada d'allò que puguin sentir els infants quan el 7 de juny es trobin un/a estrany/a al capdavant de la seva educació. La Sara n'ha estat l'única tutora en dos anys. D'ella hem rebut dedicació, amor i professionalitat. Ens la treuen a menys d'un mes i mig que acabin l'escolarització adduint la finalització d'un contracte que mai no han volgut prorrogar tot i les demandes explícites del centre. Els pares ho vam saber per carta el dia 23 i mai no se'ns ha donat l'oportunitat d'expressar la nostra disconformitat. Sentim vulnerats els nostres drets, però sobre-

tot, i més important, el dels fills, ja que perdran el referent que han tingut a l'escola.

ROGER COROMINAS BAQUER
Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

Sense rumb i escapçats

■ El resultat de les eleccions de diumenge passat ens constaten una cosa: la manca d'un lideratge fort al Principat. Sí, JxCat ha arrasat a les europees, però aquest èxit no hauria estat possible sense Carles Puigdemont, a l'exili. Mentrestant, l'espai postconvergent perdria 500 regidors i alcaldies clau a les municipals. El mateix va passar amb ERC a les espanyoles. Qui treu bons resultats és Oriol Junqueras, pres polític a Soto del Real. No podem explotar la imatge d'un exiliat i un pres que no poden exercir. Ens cal algú que cohesioni l'independentisme a nivell interior i marqui

un objectiu clar, que posi punt final a aquest govern agònic i sense projecte ni lideratge. El país ho necessita. I suposo que saben que aquest lideratge ni Quim Torra ni Pere Aragonès l'exerceixen. Ans al contrari.

ARNAU RULLÓ I GONZALO
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Som gent pacífica...

■ Escoltant i rebent informació de la causa al TS, constatant una terminologia legal feixuga, encarçada, en un entorn passat de moda, amb mobiliari i disseny del segle XIX i una parafernàlia que alguns troben carrinçona, vaig redactar (El Punt Avui 10/05) un relat bumerang amb continguts extrets de les sessions, ple d'ironia, sarcasme, hilaritat. I en bona part amb l'altra estimada llengua que vaig aprendre (sí o sí a l'escola

franquista) i que mai renunciaria a expressar-m'hi, també. Així doncs, per plasmar un relat del judici polític, que és com majoritàriament es veu des de casa nostra, no ho podia fer en la llegua materna i paterna sense donar una imatge estantissa, poc lapidària. Quina gran sort saber com més idiomes millor!

Per què no volen saber l'opinió de la ciutadania catalana en un referèndum? Potser perquè tenen molta por de rebre una massiva resposta rebutjant ser tutorats. O fem-ho en positiu: cada nació hauria de poder determinar el seu destí i escollir la manera de governar-se de manera pacífica i solidària. Ho han acceptat amb Eslovàquia, Eslovènia, etcètera, però nosaltres no, perquè es veu que som Ñ des d'Indíbil i Mandoni... Volem decidir!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“El govern dona suport als procediments especials de l'ONU de manera lleial i crítica”

Isabel Celaá, PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de dret (UPF)

Pactes d'estat

El cicle electoral que va concloure el 26 de maig ha estat esplendorós per a l'independentisme: va obtenir la victòria per primer cop en unes eleccions espanyoles amb un increment de suport de més de vuit punts i la superació de la barrera dels 20 diputats al Congrés, va guanyar en vots a la ciutat de Barcelona (amb capacitat de controlar totes les altres capitals catalanes i les diputacions provincials) i la proposta del president Carles Puigdemont a Europa va rebre un suport massiu a les urnes que, comptat el conjunt de les opcions independentistes que es presentaven a les eleccions al Parlament Europeu, va significar que per primer cop la causa de la llibertat de Catalunya sumés el 50% dels sufragis emesos. El caràcter majoritari de la reivindicació de la República Catalana és cada cop més incontestable des d'una perspectiva democràtica i ratifica que la ciutadania catalana, en el marc constitucional espanyol, no és lliure per decidir el seu estatus polític.

ELS ACTORS INSTITUCIONALS i mediàtics espanyols poden provar de dissimular aquesta realitat i de menystenir-la en el discurs públic, poden mirar cap a l'altra banda i persistir en el seu refús a negociar res, però el cert és que aquest blindatge és cada cop més insostenible. De fet, aquests poders són ben conscients que han d'actuar d'alguna manera i que no poden continuar negant la realitat i això és, exactament, allò que s'està forjant aquests dies: una veritable operació d'estat per contenir els efectes electorals de l'ona expansiva groga, una operació en la qual no calgui recórrer a violacions de drets fonamentals i del principi democràtic encara més matusseres de les ja perpetrades fins ara.

EN AQUESTA TENDÈNCIA s'inseriu clarament l'aproximació del PSOE de Pedro Sánchez als Ciutadans d'Albert Rivera, que té com a principal objectiu desplegar una política dura contra les aspiracions secessionistes catalanes i, al mateix temps, emblanquinar la imatge espanyola davant la Unió Europea i la seva opinió pública

“La raó d'estat dicta que la capital de Catalunya no pot quedar en mans de l'independentisme amb el potentíssim missatge al món que això representaria; això explica les maniobres per fer que Ada Colau rebi els suports de la dreta espanyolista

amb un perfil d'aparent centralitat. Certament, no és el mateix a ulls externs que l'intent de sufocar l'independentisme vingui liderat per uns suposats socialdemòcrates i uns suposats liberals moderats que per un acord de la dreta amb la ultradreta com, en algun moment, semblava que es podia teixir abans de les eleccions del 28 d'abril. Albert Rivera s'haurà d'empassar, doncs, la pèrdua de paper protagonista a l'oposició i tal vegada l'aigüalliment de la seva carrera política a canvi de garantir la *unidad nacional*, tal com li demanen alguns sectors econòmics i l'estructura profunda de l'Estat amb el rei al capdavant.

L'ALTRE FACTOR DE L'EQUACIÓ és, sens dubte, el món dels comuns i, en particular, la participació o no d'Ada Colau en el projecte de frenar l'accés d'Ernest Maragall a l'alcaldia de Barcelona. La raó d'estat dicta que la capital de Catalunya no pot quedar en mans de l'independentisme amb el conseqüent i potentíssim missatge al món que això representaria, per això les maniobres se centraran a fer que Colau pugui rebre els suports de la dreta espanyolista per continuar al capdavant de l'Ajuntament. Ella i el seu partit hauran de valorar si s'integren definitivament en el projecte favorable a l'autodeterminació de Catalunya o si opten per acomboiar l'ordre espanyol en els seus episodis agònics de dominació. Triar el segon camí permetrà a Colau retenir el poder un temps i contribuir a endolcir encara més la imatge internacional de l'unionisme però l'arreglament definitiu de l'espai dels comuns amb l'espanyolisme més ultra els conduirà a una implosió encara més intensa que la que ja han tingut i els condemnarà, probablement, a la irrellevància.

De set en set

Jordi Panyella

Baldufejar

Avegades cal inventar paraules per explicar un món que es fa estrany, per fixar en un paper realitats noves, sentiments acabats de néixer. Necessitem nous mots per entendre'ns sense la necessitat d'escoltar el verb dels altres, per descriure un sospir que passa, un desig que esgarrapa, uns ulls que t'atrapen, per capturar en un grapat de lletres abstractes un amor que el destí ha fet rebel, per domesticar el cor i hissar-hi la bandera.

Construir nous mots per aterrar quimeres, projectar paraules com qui llança la pedra feridora a cops de fona, escalar l'abecedari fins al replà on la vista es fa diàfana, l'horitzó s'allargassa i el crit es fa més ple, empès per l'energia de les coses noves. Esculpir nous verbs amb el pit nu, al clar de lluna, quan el món sencer s'aquieta i para l'orella a la bona nova.

Baldufejar, per exemple. Baldufejar és anar d'un costat a un altre, infatigablement. No aturar-se ni per agafar aire. Ser a tot arreu a la vegada, allí on et demanen i allí on saps que et demanaran adés i ara. Baldufejar és ser, fer i estimar sense pausa, sense por a caure, que no hi ha temps per a la nafra, ni per a laments, ni per al plor tan necessari. Baldufejar és ser mare, pare, filla, germana i amiga, de les de veritat, a la vegada, és ser Dona en el sentit majúscul de la paraula, allò que mai cap home podrà capir, ni ser, només estimar i, si es té sort, ser estimat sense cap reserva, sense esperar res a canvi.

Baldufejar, i a cada passada teixir un camí d'esperança, construir un vers anunciador que el passat no existeix i que la propera volta serà millor encara, com ho és sempre l'última carícia, com el perfum fresc que deixa la darrera besada.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Maragall obté el vistiplau de Forn a la seva investidura

L'alcalde d'ERC s'hi va reunir ahir amb Elsa Artadi a la presó de Soto del Real

Aragonès fa una crida al retorn de les seues socials

Reclama davant dels empresaris la fi del control de les finances de la Generalitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Inhabilitar la veu de l'ONU

REVÉS · Sánchez passa d'ignorar el grup de treball que exigia alliberar els presos a perseguir que siguin apartats dels cinc experts **XOC** · Borrell i l'ambaixador hi veuen "errors i distorsions" **PRESÓ** · El govern deixa al Suprem el destí dels jutjats

David Portabella
MADRID

Del menysteniment del contingut a la persecució dels autors. En només dos dies, el govern de Pedro Sánchez ha virat de no reconèixer l'informe del Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de les Nacions Unides –que troba "arbitrària" la presó preventiva d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart– a inhabilitar la veu internacional i la biografia dels experts per exigir a l'ONU que dos dels cinc, el mexicà José Guevara i el sud-coreà Seong-Phil Hong, siguin apartats per pretesa afinitat a l'independentisme a través de l'advocat Ben Emmerson. "És un despropòsit desconèixer el repartiment de poders en una democràcia consolidada", va dir després del Consell de Ministres la portaveu Isabel Celaá. El titular d'Afers Exteriors, Josep Borrell, hi veu una "cortina de fum" amb què l'independentisme vol tapar el cop del Tribunal Europeu de Drets Humans avalant el Constitucional en la suspensió del ple del Parlament del 2017 per declarar la independència.

Fins ahir el govern de Sánchez s'havia limitat a rebatre els experts de l'ONU amb un comunicat semblant "dubtes sobre la independència i imparcialitat" del clam per posar en llibertat Junqueras i els Jordis i fent notar l'enueig

Les frases

"L'opinió l'hem rebut ara, no la teníem abans. El govern d'Espanya treballa i s'activa davant fets, no davant possibilitats"

"És un despropòsit desconèixer el repartiment de poders en una democràcia consolidada"

Isabel Celaá
MINISTRA PORTAVEU

per fer-ho en la recta final del judici de l'1-O al Suprem. Però al final d'una setmana en què ha trepitjat més Europa que Madrid, Sánchez entra en la partida internacional.

González-Aller, a l'atac

L'ariet és l'ambaixador espanyol davant l'ONU a Ginebra, Cristóbal González-Aller, veterà diplomàtic cordovès que del 2010 al 2014 va ser ambaixador a Turquia. González-Aller fa dues notes verbals de protesta: una pels "errors i distorsions" que Madrid veu en l'informe i una altra pel que considera un "conflicte d'interessos" del mexicà Guevara i el sud-coreà Hong amb l'advocat britànic Emmerson.

Si bé La Moncloa sabia qui són els cinc integrants del grup d'experts des del principi, l'afany d'apartar-los ha sorgit amb posterioritat al veredict, quan la

"Els grups de treball de l'ONU han de tenir un finançament transparent i un millor sistema de rendició de comptes"

"Hi ha circumstàncies que ens indueixen a plantejar que alguns membres no han de continuar en el grup"

Josep Borrell
MINISTRE D'AFERS EXTERIORS

recusació d'algú que jutja un afer –per contaminat o afi al jutjat– s'ha de dir en la fase inicial. I Celaá no oculta que l'Estat s'activa a desacreditar biografies a última hora quan l'informe no li agrada i anima la premsa a dir "opinió" i no "informe". "L'opinió l'hem rebut ara, no la teníem abans. El govern d'Espanya treballa i s'activa davant fets, no davant possibilitats", va dir Celaá.

Borrell truca a Bachelet

Tot i que la portaveu havia preparat la lliçó fins al punt d'arribar a la sala de premsa amb un gruixut dossier amb l'etiqueta "NNUU", més tard era el ministre Borrell el que entrava personalment en la partida internacional amb una trucada de queixa a la xilena Michelle Bachelet, l'alta comissionada de l'ONU per als Drets Humans, perquè expliqués el que ell veu com

la filtració d'un informe "connivent" amb l'independentisme. Borrell va exigir que els grups de treball de l'ONU tinguin "finançament transparent" i "un millor sistema de rendició de comptes". "Alguns membres no han de continuar en el grup", va reblar Borrell.

Sobre el destí dels presos polítics un cop acabi el judici a mitjan de juny, la ministra portaveu deixa ara al criteri del Suprem la decisió de si són enviats a presons catalanes a esperar la sentència, tot i que també podrien quedar en llibertat i que Institucions Penitenciàries també té veu en l'assumpte.

Protesta davant Tajani

També en la partida internacional, el rebuig a acreditar Carles Puigdemont i Toni Comín com a eurodiputats ha arribat a la defensora del poble europeu: onze eurodiputats de sis països diferents i quatre grups parlamentaris –entre ells l'eslovè Ivo Vajgl, el flamenc del NVA Mark Demesmaeker, la basca del PNB Izaskun Bilbao, els irlandesos del Sinn Féin Martina Anderson i Matt Carthy; i la portuguesa del Bloc d'Esquerres, Marisa Matias– han enviat una carta conjunta al president de l'eurocambra, Antonio Tajani, als 14 vicepresidents europeus i a Emily O'Reilly, defensora del poble, per denunciar l'ordre de no autoritzar l'accés dels de JxCat. ■

JxCat insta Batet a revisar el grup

JxCat no es rendeix en la pugna amb la mesa del Congrés –presidida per Meritxell Batet amb majoria progressista del PSOE amb Unides Podem però que en el seu cas vota per unanimitat amb PP i Cs– per no acabar al grup mixt i sense grup propi. El grup de Laura Borràs i Míriam Noguera ha registrat un escrit al Congrés exigint que es reconsideri el vet a atorgar-li grup esgrimint que l'article 23.1 del reglament "dona un marge ampli d'interpretació a la mesa" sobre la constitució de grups.

La presidenta del Congrés

argumenta la decisió d'enviar JxCat al mixt –on hi viuran 17 diputats entre els de Jordi Sánchez, EH Bildu, Coalició Canària, Compromís, el canàtic PRC i Navarra Suma– aduint que la formació no compleix els dos requisits possibles: tenir 15 diputats (en té 7 i 3 suspesos) o tenir el 15% de representació a les demarcacions on concorre. Per JxCat, la interpretació ha de ser sempre la que resulti "més favorable al dret dels diputats a constituir grups parlamentaris". La mesa dirimirà dimecres si ho atén o no.

L'APUNT

Conflictes i interessos

Toni Dalmau

L'informe dels experts de l'ONU que considera "arbitrària" la presó de Cuixart, Sánchez i Junqueras ha generat en el govern del PSOE una creixent indignació. Ahir va exigir que dos dels signants siguin apartats per un "conflicte d'interessos" en haver coincidit en altres casos amb l'advocat dels independentistes Ben Emerson. En tot conflicte hi ha interessos, i d'això en

saben molt els que mouen la maquinària estatal contra l'independentisme. Hi ha jutges que són de tot menys independents o personatges com el jurisconsult del Parlament Europeu Freddy Drexler, autor de l'informe sobre la immunitat de Puigdemont i Comín, que és molt proper a Joseph Daul, president del Partit Popular Europeu. No hi ha també conflicte d'interessos?

ELECCIONS

El govern reclama a Sánchez i la fiscalia que alliberin els presos

■ El president Torra envia una carta a La Moncloa en què demana que atengui la recomanació de llibertat dels experts de l'ONU ■ Avisa que exigiran el compliment de la petició per via "política o legal"

C.S.
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, insta el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i la fiscalia general de l'Estat a atendre el document d'un grup de treball de l'ONU que exigeix la llibertat dels "presos polítics" i una "indemnització" per a ells. El govern va fer ahir una reunió extraordinària per aprovar un únic acord, que reclama complir la resolució del grup de treball dependent del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides que qualifica d'"arbitrària" la privació de llibertat dels líders independentistes Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, i la resta de presos. Torra ja ha enviat una carta a Sánchez en què consta l'acord adoptat pel govern —que també es farà arribar a la fiscalia—, que fa seva aquesta resolució internacional i reivindica la posada en llibertat de tots els presos jutjats pel procés.

La portaveu del govern, Meritzell Budó, explicant ahir la reacció pels presos ■ ACN

La consellera de la Presidència, Meritzell Budó, va advertir ahir que l'Estat té "l'obligació" de complir allò que "li demana el grup de treball" i va avançar que el compromís del govern és "denunciar arreu" l'incompliment, bé sigui per via "política o legal". Segons la missiva que Torra ha fet arribar a Sánchez, el president li reclama que

obri "una investigació per demanar responsabilitats" sobre l'empresonament dels líders independentistes i que insti a prendre mesures perquè "els responsables d'aquesta vulneració flagrant dels drets humans responguin pels seus actes".

En la roda de premsa, Budó va comentar la petició formal d'Espanya a

l'ONU perquè dos dels cinc membres del grup de treball s'inhibeixin en el cas de l'empresonament dels líders independentistes en considerar que existeix en tots dos casos "un conflicte d'interessos". La consellera considera "surrealista" que el govern espanyol "no assumeixi responsabilitats" ni "afronti la realitat". ■

La defensa de Cuixart, reforçada

Òmnium Cultural considera que la resolució de l'ONU avala la defensa de Jordi Cuixart i la seva argumentació que es vol acusar falsament "el 20-S, que va ser un exercici del dret de protesta i l'I-O, el cas de desobediència civil més important de l'Europa moderna", segons fonts de l'entitat cultural. La defensa del president d'Òmnium recordava ahir que el mateix Suprem ha reconegut en diverses sentències que "les recomanacions de comitès i d'organismes vinculats a Nacions Unides han de ser "efectivament acatades i aplicades". Tot i que no hi ha cap obligatorietat de compliment, Òmnium insistirà en les conclusions del judici que els estats no haurien d'incomplir les recomanacions dels experts de l'ONU, ja que en formen part i els han triat precisament per instar els estats a canviar maneres de fer.

La ministra portaveu, Isabel Celaá, en la roda de premsa d'ahir al final del Consell de Ministres ■ EFE

Consum mixt (l/100 km) de 2,2 a 7,8. Emissions CO₂ (g/km) de 50 a 181.

NOU VOLVO XC60 PREMIUM EDITION
DES DE 35.450€*

PRESENTEM LA SEGURETAT DEL FUTUR

Descobreix-ne més a turismesgirona.com

Turismes Girona | C/ Joan Torro i Cabratosa, 36
Girona - 972 23 73 00

Turismes Figueres | C/Vilallonga, 81
Figueres - 972 50 00 64

*Volvo XC60 Premium Edition D3 Momentum 110 kW (150 cv) caixa manual. PVP recomanat per a la Península (excepte Extremadura) i Balears: des de 35.450 € (IVA, transport, apartat del fabricant i la Xarxa de Concessionaris i impost de matriculació inclòs). Preu valid per a unitats finançades sota la marca Volvo Car Financial Services® (pertanyents a Volvo Car Group) a través del Banc Cetelem SAU A-718250348 amb un import mínim a finançar de 20.000 €. Durada mínima 48 mesos. Permanència mínima 36 mesos. Subjecte a l'aprovació del Banc Cetelem SAU. Oferta vàlida únicament per a persones físiques i per a vehicles venuts abans del 30 de juny de 2019. El model visualitzat no coincideix amb el vehicle ofert.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Crida insta a fer governs sense els partits del 155

■ El partit impulsat per Puigdemont i Sànchez creu que la unitat independentista hauria obtingut resultats millors ■ Lamenten “la campanya a la contra” que ha rebut Artadi en les municipals

El secretari general de la Crida, el diputat de JxCAT Toni Morral, en una imatge d'arxiu amb Elsa Artadi i Laura Borràs, totes dues també a la Crida ■ EFE

Emma Ansola
BARCELONA

La Crida Nacional per la República, l'associació i marca política que van impulsar l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont i l'exlíder de l'ANC, Jordi Sànchez, instava ahir a continuar treballant els pròxims mesos amb el compromís de fer efectiu el mandat de l'1-O i va instar els partits independentistes a impulsar pactes electorals i formar

governos municipals que estiguin compromesos també amb el procés i la instauració d'una futura república. Amb aquest objectiu, el secretari general de l'organització, Toni Morral, es va mostrar satisfet dels resultats de l'independentisme en les tres eleccions, les espanyoles, les municipals i les europees, i considera que l'èxit de l'independentisme és “inqüestionable”, per la qual cosa el mandat de l'1-O “continua vigent”.

Només ha lamentat, però, la “campanya a la contra” que ha rebut la candidatura de JxCat, que ha protagonitzat Elsa Artadi, també de la Crida, per l'absència del cap de llista, Quim Forn, va explicar Pilar Calvo, portaveu de la Crida. Pel que fa a la davallada de JxCat a Barcelona, Morral afirmava que “Artadi ha fet una bona campanya, però les sigles de JxCat partien de zero perquè era el primer cop que competien i se n'ha sortit prou

bé”. “El nostre era un gran programa, però els electors s'han acabat decantant per ERC perquè les enquestes les teníem en contra i tampoc podíem disposar del cap de llista”, reblava Calvo, que formava part de la candidatura.

El paper de la Crida

Des dels seus inicis, la Crida va apostar per la unitat de l'independentisme, i els seus promotors ahir mantien que, d'haver anat junts en les tres eleccions,

els resultats encara haurien estat millors. Aquesta associació va optar finalment per no presentar-se a les eleccions i evitar encara més la disgregació del vot. També ahir recordaven que, fins i tot en el sector dels comuns, hi havia un 50% dels seus votants que van escollir la papereia de Puigdemont en les eleccions europees.

Els membres de la Crida van avançar ahir que a partir d'ara començaran a trepitjar territori amb

l'objectiu d'enfortir l'associació i la marca i continuar treballant per la República catalana. La voluntat és constituir un consell de representants convençuts que “la Crida pot fer una feina molt útil per fer efectiu el mandat de l'1-O”, va remarcar el secretari general de la Crida.

A partir d'ara, però, i amb la vista posada en la sentència del Suprem al procés independentista, els partits sorgits a redós de la neoconvergència es posen a fer endreça. En aquest sentit, la Crida vol ser un moviment com més transversal millor, tot i que, per ara, no han aconseguit sumar ERC al projecte. Ahir a la taula de la direcció de la Crida hi era

La frase

“La unitat independentista hauria estat més rendible electoralment”

Toni Morral

DIPUTAT JxCAT I SECRETARI GENERAL DE LA CRIDA

present Pep Andreu, alcalde d'ERC de Montblanc, que sense deixar les sigles republicanes aposta per la suma dels independentistes en pròximes conteses electorals. En relació amb aquest espai, també caldrà veure com s'acaba de definir el PDeCAT i JxCat; aquest últim disposa de grups parlamentaris i ara municipals, però no té estructura ni direcció de partit. Tots tres, però, miren Carles Puigdemont com el candidat que atreu més suports, tal com s'ha fet palès en les eleccions europees. ■

OPINIÓ

Modest Guinjoan
Economista

Sobre el risc financer després de l'1-O

Aquesta setmana s'ha parlat de l'informe que va presentar la comissió d'economia del Col·legi d'Economistes relatiu als efectes econòmics de la reacció de l'Estat al referèndum de l'1-O. L'informe descansa en les aportacions de 10 experts, agrupades en tres debats públics que es van celebrar: un sobre el 155, un altre sobre fugues de seus so-

cial i el tercer sobre la retirada de dipòsits a càrrec del sector públic dels dos bancs que tenien seu a Catalunya; és a dir, Caixa-Bank i Banc Sabadell. Sobre aquest tema darrer, el de la retirada de cop i volta de milers de milions per part d'entitats públiques (Renfe, Adif, Puertos del Estado, RTVE,...) per forçar que deslocalitzessin la seu, no som cons-

cients del risc en què es va incórrer... per als dos bancs, i tal vegada per al conjunt del sistema financer espanyol. Gerard Palacín, un ex-alt càrrec de La Caixa, on va treballar durant 48 anys, ens advertia del problema. El mateix Banc d'Espanya havia afirmat que una sortida sobtada de dipòsits de 1.000 milions podia arribar a ser fatal per a l'entitat finan-

cera que sofrís la pèrdua. No en van ser mil, sinó uns quants milers en el que, en opinió d'aquest expert, podria ser qualificat, ras i curt, de cop d'estat. Econòmic s'entén. I que podia haver tingut uns efectes pitjors que els que va tenir el cas de Lehman Brothers, que va provocar el trasbals financer més important de les darreres dècades a escala planetària. No dubto que algú estudiarà en el futur el risc en què es va incórrer amb la jugada temerària de l'Estat espanyol. D'acord amb Pala-

cín, cap dels arguments que es van fer servir per justificar la fuga de les dues seus ha aguantat el pas del temps: el valor de les accions dels dos bancs ha baixat; els clients no rendibles s'han quedat sense banca al territori i, sobre els empleats, els acomiadaments no han parat d'augmentar. I és que, en realitat, potser no eren justificacions tècniques, sinó polítiques. Pensar que tot això ho va fer qui vigila per l'estabilitat del sistema econòmic i financer fa, senzillament, pànic.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ernest Maragall, a la sortida de la presó de Soto del Real, on es va reunir amb el pres Joaquim Forn, cap de llista de JxCat, i la seva número 2, Elsa Artadi ■ EFE

Maragall obté el sí de Forn i prioritza el govern amb Colau

- L'alcaldable d'ERC explicita la intenció d'arribar a un acord de govern amb Barcelona en Comú
- Forn i Artadi li confirmen des de Soto del Real el suport a la investidura com a candidat més votat

Xavier Miró
BARCELONA

El candidat d'ERC a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, va explicitar ahir la seva aposta per tancar un acord de govern amb Barcelona en Comú, un executiu que va qualificar de "progressista i inequívocament republicà", segons explicava a la sortida de la visita al candidat de JxCat, Joaquim Forn, a la presó de Soto del Real. Després que al matí els equips negociadors d'ERC i Barcelona en Comú van tenir la primera reunió formal i que Maragall va assolir a la tarda el vistiplau de Forn i JxCat a la seva investidura com a llista més votada, Maragall va anunciar l'inici d'un diàleg

prioritari amb Barcelona en Comú amb l'horitzó final de compartir govern: "Entrem en una fase de diàleg efectiu i preferent amb BComú per explorar fins a les últimes conseqüències continguts, definicions i responsabilitats d'un eventual acord de govern inequívocament progressista i republicà."

A la sortida de la reunió a la presó, la número 2 de Forn, Elsa Artadi, que també va participar en la trobada, va confirmar que no posen "línies vermelles" a la investidura de Maragall perquè li correspon l'alcaldia pel fet de ser la llista més votada. En aquest sentit, Artadi consideraria "incoherent" que Colau acceptés els vots de PSC i Valls per des-

Les frases

“Entrem en una fase de diàleg efectiu i preferent amb BComú per explorar un eventual acord”

Ernest Maragall
CANDIDAT D'ERC A L'ALCALDIA

“Les esquerres [ERC, BComú i PSC] tenim gairebé l'obligació d'entendre'ns entre nosaltres”

Ada Colau
ALCALDESSA EN FUNCIONS

“Els electors estan lluny [d'un pacte de comuns i Cs] i cal que hi hagi coherència programàtica”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

El PP aposta pel pacte contra Maragall sense Colau

Per la seva banda, el regidor popular Josep Bou es va afegir al corrent que proposa impedir l'alcaldia de Maragall per mitjà d'un pacte entre Barcelona en Comú, PSC i Barcelona pel Canvi-Cs, però va discrepar de l'acceptació per part de PSC i Manuel Valls que Colau pugui tornar

a ser alcaldessa. Bou considera que l'alcaldessa en funcions "no és menys dolenta" que Maragall, i es va mostrar només disposat a votar la investidura d'un altre regidor de Barcelona en Comú però, en cap cas, de Colau, una posició que també ha defensat Ciutadans, en contra del pa-

rer de Valls. També hi va dir la seva ahir el secretari general de Podem, Pablo Iglesias. Descartant l'acord contra natura de Barcelona en Comú i Ciutadans, Iglesias es va mostrar confiat que Colau optarà "per entendre's amb forces progressistes" per la "coherència programàtica".

cavalcar Maragall quan fa quatre anys Xavier Trias (CiU) no va intentar un govern alternatiu. Amés, Artadi també avisa que un govern de BComú i PSC faria més difícil "trobar una solució política" al conflicte entre Catalunya i l'Estat.

Colau, per la seva banda, insistia en el pacte impossible amb ERC i PSC –impossible perquè republicans i socialistes es venen mútuament– en un article al diari *El Periódico* en què feia una crida a la "responsabilitat històrica" de tots dos partits i els recorda que ja han governat junts amb BComú a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Colau considera que tenen "el temps suficient per, amb calma, rigor i posant sempre els interessos de la ciutat a davant, reconstruir confiança malmeses per massa temps de retrets, aixecar vots i posar-nos a treballar en positiu". Tot i descartar cap negociació amb JxCat i la candidatura de Valls (Cs), Colau no fa cap referència a la possibilitat de ser investida amb els vots de PSC i Cs per desbancar Ernest Maragall. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC dona prioritat a un pacte a Manresa amb Junts

■ Aloy vol reeditar l'acord actual però amb els republicans a l'alcaldia i els de Junyent li reclamen compartir-la

Aleix Pujol
MANRESA

ERC va guanyar diumenge les eleccions a Manresa, una fita que va aconseguir per últim cop en les darreres municipals abans del franquisme, l'any 1936. El resultat de les urnes va deixar un ajustadíssim resultat entre les dues primeres formacions polítiques, ERC i Junts per Manresa. El partit vencedor va aconseguir 9.117 suports i la diferència amb Junts va ser de només deu vots. L'actual govern està format per una coalició entre

La xifra

10

vots de diferència va haver-hi entre ERC (primera força) i Junts per Manresa (segona) després del recompte oficial.

ambdós partits des de 2016, amb Valentí Junyent (JxCAT) a l'alcaldia. A les eleccions, l'empat tècnic va comportat vuit regidors per a cadascun, el doble que el PSC, que va ser la tercera força, i enca-

ra més distanciats de Fem Manresa (3) i Cs (2). Amb aquests resultats apareixen dos escenaris possibles: la reedició del pacte o el govern en minoria d'ERC.

Els republicans ja han fet una assemblea local, en la qual el partit va acordar, "per encàrrec de la militància", prioritzar un acord de govern amb Junts. Segons van explicar fonts de la formació liderada per Marc Aloy, el creixement d'ERC i la baixada percentual de Junts constata "el vot per un canvi de lideratge", tot i reconèixer que s'ha valorat

Marc Aloy, al mig, celebra la victòria electoral d'ERC amb membres de la candidatura ■ ACN

la feina del govern actual, format pels dos socis.

A l'altra banda, el portaveu de Junts, Toni Masegú, afirma que els resultats de les urnes reflecteixen "un empat tècnic" i que qualsevol negociació l'afrontaran "des de la premissa de compartir l'alcal-

dia". Un aspecte que consideren "crucial per començar a negociar". Masegú assegura, també, que els regidors del grup tenen clar que si això no surt bé aniran a l'oposició.

Sobre l'alcaldia compartida, ERC es lamenta que Junts parli de càrrecs

abans de començar les negociacions, però no descarta cap possibilitat, perquè prioritzen "un projecte de ciutat, i les cadires van per una altra banda".

Els pròxims dies les negociacions començaran formalment entre les dues formacions. ■

STELLA RAHOLA MATUTES BABELIA & OTHER STORIES

Exposició
de l'1.06.2019
al 17.11.2019

Museu Can Mario
Plaça Can Mario, 7 · Palafrugell

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC de Tarragona ofereix un acord a quatre per deixar Ballesteros a l'oposició

■ Els republicans ofereixen formar govern a Junts per Tarragona, En Comú Podem i la CUP ■ Planteja divuit punts comuns sobre els quals negociar

Pau Ricomà, amb els altres sis regidors que els republicans han obtingut a l'Ajuntament de Tarragona ■ ACN

Redacció
TARRAGONA

Un govern entre ERC, Junts per Tarragona, En Comú Podem i la CUP. Aquesta és la fórmula que ahir van presentar els republicans per deixar el socialista Fèlix Ballesteros, actualment a l'alcaldia, a l'oposició. La voluntat és que el republicà Pau Ricomà sigui l'alcalde, i per això ja ha parlat amb dos dels tres possibles socis, van explicar ahir els republicans, que haurien mostrar la predisposició a explorar l'acord. Només faltaria negociar amb En Comú Podem. ERC va empatar amb el PSC a set regidors, però Ballesteros va ser el més votat. Junts té tres regidors i En Comú i la CUP, dos. Amb la finalitat de convèncer els seus eventuals socis, ERC ha plantejat com a punt de partida per arribar a un acord 18 punts que asseguren que han defensat els altres partits en campanya.

Aquest dibuix de programa de govern el va pre-

“Fora bo que no donéssim res per fet”

L'alcalde en funcions i candidat del PSC a revalidar el càrrec, Josep Fèlix Ballesteros, va aconsellar als seus adversaris “no donar res per fet”, amb un enigmàtic somriure, després del ple de la Diputació de Tarragona. Ballesteros va revelar que en els darrers dies ha mantingut “contactes informals” per telèfon i missatges de WhatsApp amb

sentar ahir Ricomà, que va assegurar que es tracta de punts “programàtics però de coincidència amb els altres grups”, a qui ofereix pactar un govern estable per quatre anys. ERC els ha plantejat com un punt de partida i ha assumit que a partir d'aquí hauran de negociar. Les línies de treball fan referència a aspectes com ara “actuar conseqüentment amb els valor republicans de bon govern”, considerar la perspectiva feminista, desenvolupar polítiques socials d'habitatge, promoure la mobilitat sos-

altres formacions que han obtingut representació. “Aquesta setmana era per als contactes informals. Els formals i la presa de decisions, la setmana vinent”, va avisar. Ballesteros va recordar que falten tres setmanes per a la presa de possessió i que cal mantenir la calma, la coherència, la perseverança i la tranquil·litat.

tenible, millorar la neteja, fer un estudi de la qualitat de l'aire o revitalitzar el comerç de proximitat.

Dos dels punts que podrien generar disputa amb Junts per Tarragona són els que fan referència a la protecció i ampliació de l'Anella Verda i a la regeneració urbana de Tarragona a partir de la precia a aspectes com ara “actuar conseqüentment amb els valor republicans de bon govern”, considerar la perspectiva feminista, desenvolupar polítiques socials d'habitatge, promoure la mobilitat sos-

Segons el republicà, la CUP ja s'ha mostrat favorable al pacte, però no és clar què faran Junts per

Tarragona i, sobretot, En Comú Podem. Sobre aquests darrers, l'aspirant a alcalde va dir que respecta “el ritme” de la formació. Ricomà va mostrar el convenciment que el govern que proposa “sumarà” perquè, segons el seu parer, “no hi ha d'haver cap problema perquè els comuns apliquin el seu programa”.

Sobre els dubtes que puguin tenir, va assenyalar que ERC intentarà fer “tot el possible perquè es trobin a gust i amb un bon encaix” dins del seu govern. “Crec que ells ho entendran i se sentiran més a gust participant en aquest canvi que d'una altra manera”, va remarcar Ricomà. Pel que fa a Junts per Tarragona, Ricomà ha destacat que s'hi reuniran la setmana vinent i els ha agraït la predisposició que, segons va assegurar, tenen per arribar a un acord. Ballesteros no es va deslliurar de les crítiques d'ERC. “Després de dotze anys de PSC, quasi tots els barris de Tarragona pateixen decadència”, va concloure. ■

Venturós, amb els regidors que ha tingut la CUP ■ ACN

BERGA

La CUP continuarà en un govern en minoria

La CUP de Berga tornarà a governar aquest mandat en solitari amb Montse Venturós com a alcaldessa. La candidatura ha augmentat de dos regidors el nombre de regidors i s'ha quedat a tan sols un de la majoria absoluta, amb vuit representants, en lloc dels sis dels últims quatre anys. Ahir els cupaires van anunciar que governaran en solitari i “sense aliats prioritaris”. “Si ho vam fer el passat mandat amb sis regidors, ara encara ho podem fer més”, va assegurar el

número 2 de la llista, Aleix Serra. Per la seva banda, la futura alcaldessa, Montse Venturós, ha assegurat que, amb els resultats a la mà, “és una obvietat” que la seva inhabilitació de mig any per no despenjar l'estelada de l'ajuntament en campanya electoral no ha condicionat el vot dels berguedans. La CUP va recordar que, en el darrer mandat, ja van fer acords puntuals amb altres forces, i aquesta és l'estratègia que volen seguir ara també. ■ REDACCIÓ

CANET DE MAR

Pacte d'ERC, CI i Som Canet

ERC, el partit local Canetencs Independents i Som Canet –marca dels comuns al municipi– han arribat a un acord per reeditar el pacte de govern a Canet de Mar, aquesta vegada sense el PSC per voluntat expressa dels republicans. El

nou govern municipal manté el mateix nombre de regidors, deu –la majoria absoluta està en nou–. Així, la cap de files republicana, Blanca Arbell, serà investida de nou alcaldessa per intentar culminar els projectes engegats. ■ REDACCIÓ

EUROPEES

Cau al 4,9% el vot dels catalans a l'exterior

El conseller d'Acció Exterior de la Generalitat, Alfred Bosch, va qualificar ahir d'escandalós i inacceptable que de 240.000 catalans residents a l'estranger, només 12.000 hagin exercit el seu dret a vot en les eleccions europees del 26 de maig. Tot i que el 8,2% de catalans a l'exterior han sol·licitat el dret a vot, només el 4,9% l'han acabat exercint. Després de presentar les dades referides al vot exterior, el conseller va atribuir el decreixement sostingut de la participació electoral des de l'estranger a la fórmula del vot pregat, vigent a l'Estat espanyol des del 2011. Bosch insta Madrid a canviar el sistema i buscar fórmules que tinguin en compte els avenços tecnològics.

■ REDACCIÓ

CALELLA

Candini reedita el pacte de JxCat amb el PSC

L'alcaldesa en funcions de Calella, Montserrat Candini (JxCat), tornarà a ser-ho els pròxims quatre anys gràcies al suport, de nou, del PSC. Tots dos partits han acordat reeditar el pacte de govern del 2015, tot i que en aquesta ocasió els resultats del 26-M fan que la suma de les dues forces no arribi a la majoria absoluta. JxCat ha perdut dos regidors i el nou govern municipal es quedarà a un de la majoria. Tot i això, no es preveu que l'oposició pugui sumar per fer un govern alternatiu perquè obligaria a posar-se d'acord ERC, comuns, CUP i Cs. Tot i el context nacional, Candini assegura que els regidors del PSC són els “companys ideals” per continuar fent “bona feina”. ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem arxiva la querrel·la de prevaricació contra la JEC

■ El president Quim Torra acusava de prevaricació la Junta Electoral Central per haver-li ordenat que retirés llaços grocs dels edificis públics ■ L'alt tribunal diu que la JEC va actuar d'acord amb la llei

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha arxivat la querrel·la per prevaricació presentada pel president de la Generalitat, Quim Torra, contra els membres de la Junta Electoral Central (JEC), pels acords que li ordenaven la retirada de llaços grocs dels edificis públics dependents de la Generalitat, perquè els fets no són delictius, segons recull l'agència ACN. El tribunal recorda que no concorren els requisits objectius i subjectius del delict de prevaricació, ja que els tres acords a què es referia Torra en la seva querrel·la

La data

22.03.19

La Generalitat va retirar del Palau la pancarta que deia "Llibertat presos polítics i exiliats" per ordre de la JEC.

es van dictar en compliment de les obligacions i responsabilitats de la JEC, que, d'acord amb la llei orgànica del règim electoral general (Loreg), ha de garantir, com a màxim òrgan de l'administració electoral, la transparència i l'objectivitat del procés electoral i del principi

La pancarta que reclama l'alliberament dels presos polítics i la tornada dels polítics exiliats torna a estar penjada al balcó del Palau de la Generalitat ■ JOSEP LOSADA

d'igualtat.

La interlocutòria indica que en eleccions "queda prohibit qualsevol acte organitzat o finançat, directament o indirectament, pels poders públics que contingui al·lusions a les realitzacions o els èxits obtinguts, o que utilitzi imatges o expressions coincidents o similars a les utilitzades en les seves pròpies campanyes per alguna de les entitats polítiques concurrents a les eleccions".

El Suprem diu que l'objectiu d'aquesta disposició és salvaguardar la neutralitat de les administracions públiques durant el procés electoral, i que en aquest cas la JEC va entendre que aquest interès estava sent vulnerat, cosa que va donar lloc als seus tres acords, la "revisió, si escau, correspon als òrgans jurisdiccionalment competents de l'ordre contenciós administratiu", diu.

La interlocutòria assenyala que els requeriments de la Junta Electoral es van dirigir a Torra com a màxima autoritat de l'Estat a Catalunya. ■

De 2 a 16 anys

L'ESTIU AL MONTEROLS

Esports + Diversió + Activitats + Amics

Del 25 de juny al 6 de setembre del 2019

Escoles de Tennis, Pàdel i Natació

Mini Campus Nascuts el 2016

Campus Multiesportiu

Campus Jove

INSCRIPCIONS OBERTES

CLUB TENNIS REUS MONTEROLS

Més informació a www.tennismonterols.cat
T.977 751 560